MIGRATION-RELATED SOCIAL STRESS AND PERCEIVED INVASION SYNDROME

Familiarity, Minoritization, Existential Threat, and the Rationality of Collective Anxiety

Xema Gatnau

August 2026

Abstract

This paper proposes the concept of a migration-related social stress and perceived invasion syndrome to describe anxiety, estrangement, nostalgia, alertness, powerlessness, and fear of collective discontinuity associated with demographic transformations perceived as rapid or profound. The model distinguishes four principal modalities—retrospective stress, vicarious or mediated stress, minority-immersion stress, and autochthonous minoritization stress—and a higher-order form: perceived-extinction stress, which may be intensified by powerlessness and perceived institutional or societal inaction. The proposal integrates prior work on acculturative stress, cultural bereavement, solastalgia, group threat, demographic anxiety, collective continuity, and ethnolinguistic vitality. Its central epistemological claim is that the subjective intensity of anxiety and its empirical grounding are independent dimensions: a perceived threat may be unfounded, exaggerated, partly grounded, or congruent with objective evidence. To operationalize this distinction, the paper preliminarily proposes a Migration-Related Social Stress Scale (EESM), an Extinction Stress Scale (EEX), and an Empirical Grounding Index (IFE). These scales are not presented as clinical or validated instruments, but as measurement hypotheses requiring psychometric validation and comparative testing, particularly among minoritized national or ethnolinguistic communities.

Keywords: mass immigration; social stress; demographic anxiety; perceived invasion; autochthonous minoritization; extinction stress; collective continuity; solastalgia; ethnolinguistic vitality; EESM; EEX; empirical grounding.

1. Introduction

Studies of immigration han dedicat a atenció considerable als efectes econòmics de les migracions, a la integració of the newcomers, al prejudici, a la xenofòbia i a les actituds de la població receptora. However, hi ha a experiència more difícil de classificar: la del subjecte que, without haver abandonat físicament their territory, percep that el món humà that l'envolta has transformat profundament.

Pot continuar vivint al mateix carrer, but already no reconèixer-lo. Pot comparar el barri actual with el de their infància i experimentar nostalgia o despossessió. Pot observar

episodis d'entrada massiva de persones a través of a frontera i interpretar-los as a loss de control territoryal. Pot entrar en un espai concret i trobar-se sobtadament en a minoria numèrica molt reduïda, experimentant no a reflexió abstracta sobre demografia sinó a response corporal immediata d'alerta. I pot, finalment, pertànyer a a community nacional o lingüística that already presenta indicadors objectius de minoritization i preguntar-se si aquesta community continuarà existint as a tal unes generations more tard.

Aquestes experiències are not idèntiques. However, comparteixen un nucli: la perception of a discontinuity between territory, població, familiaritat, control i continuity collective.

This paper proposes agrupar-les analíticament sota el concepte de síndrome d'stress social by immigration massiva o perceived invasion. L'ús de «síndrome» is not clínic. No es proposes a nova malaltia mental. S'utilitza en el sentit ampli of a conjunt recognoscible de fenòmens that can arise conjuntament: anxiety, hipervigilància, nostalgia, estranyament, perception de minoritization, loss de control i temor by la continuity futurea del grup.

La hipòtesi fonamental és that aquestes respostes no can classificar-se a priori as a racionals o irracionals. La seva rationality constitutes a qüestió empírica.

2. Theoretical Background

2.1. Acculturative Stress

La psicologia intercultural ha estudiat extensament l'stress d'aculturació, especialment a partir of the treballs de John W. Berry. Aquest enfocament analitza les dificultats psicològiques associades a l'adaptació a a cultura diferent i les diferents estratègies d'integració, assimilació, separació o marginació.

El centre d'atenció, però, has been predominantment el migrant. La proposta present introdueix a inversió de perspectiva: a transformació cultural intensaalso can exigir processos d'adaptació a persones that no s'han desplaçat geogràficament. La persona roman immòbil mentre canvia la composició humana of their entorn.

2.2. Cultural Bereavement

Maurice Eisenbruch va desenvolupar el concepte de cultural bereavement by describe el dolor experimentat by persones desplaçades that han perdut their entorn cultural.

La idea allows plantejar analògicament a possibilitat diferent: el dol cultural sedentari. En aquest cas, l'individu no abandona their món; experimenta that el món that coneixia desapareix al seu voltant. No es pretén equiparar ambdues experiències, sinó identificar-ne a estructura fenomenològica parcialment comuna: loss de familiaritat, memòria of a món anterior i dificultat by reconèixer el present as a continuació d'aquell past.

2.3. Solastalgia

Glenn Albrecht va introduir el concepte de solastàlgia by describe el malestar provocat by la transformació del own entorn mentre la persona still hi resideix. Encara that el concepte es desenvolupà principalment respecte de transformacions ambientals, their estructura resulta útil by pensar a possible solastàlgia social o demographica.

La nostalgia convencional pressuposa distància respecte del lloc desitjat. La solastàlgia presenta a paradoxa more profunda: hom és al lloc that enyora.

2.4. Integrated Threat and Group Threat

La Integrated Threat Theory distingeix between amenaces realistes i simbòliques i estudia la relació between aquestes percepcions i les actituds envers grups immigrants. Les primeres can afectar recursos, seguretat, poder o posició econòmica. Les segones afecten valors, identitat, normes i formes de vida.

La group threat theory i els treballs sobre status threat han mostrat igualment that les modificacions en la posició relativa of the grups can generar respostes polítiques i socials. Aquests models constitueixen antecedents fonamentals, but la proposta present afegeix tres dimensions: familiaritat territoryal, temporalitat i continuity existencial.

2.5. Demographic Anxiety

Liav Orgad ha utilitzat el concepte de demographic anxiety i ha analitzat formes de demographobia relacionades with la immigration i la preservació de les identitats nacionals. La noció és molt pròxima a la that aquí es desenvolupa. However, el terme «fòbia» introdueix fàcilment a conclusió dins de la mateixa definició: that el temor és excessiu o irracional.

El model present suspèn aquesta conclusió. Una perception can estar equivocada. Però that sigui a perception no implica that sigui falsa.

3. Four Modalities of Migration-Related Social Stress

3.1. Retrospective Stress: Estrangement and Nostalgia

La primera modalitat és temporal. El subjecte compara el territory social recordat with el territory social present. Com more gran sigui la distància subjective between tots dos, more probable és that apareguin estranyament, nostalgia o rebuig.

No es tracta necessàriament de por física. És possible that a persona passegi pel barri without sentir-se amenaçada i, tanmateix, pensi: «Aquest already is not el barri that jo coneixia». La language that sent, els comerços, les pràctiques socials, la composició de les escoles o l'aparença humana del carrer can funcionar as a indicadors quotidians de transformació.

L'emoció característica d'aquesta primera modalitat és la nostalgia. El mecanisme subjacent és la loss de familiaritat.

3.2. Vicarious or Mediated Stress

La segona modalitat no requereix presència física. El subjecte observa mitjançant televisió, premsa, xarxes socials o mitjans alternatius episodis interpretats as a indicadors of a immigration descontrolada: creuaments massius de fronteres, concentracions sobtades, disturbis o altres esdeveniments.

Hopkins ha mostrat, mitjançant la hipòtesi of the politicized places, la importància de la interacció between changes locals sobtats i discursos nacionals that els converteixen en políticament rellevants. However, mediatització no significa falsedat.

Cal separar almenys quatre possibilitats: fet fals o manipulat; fet real but excepcional; fet real amplificat desproporcionadament; i fet real representatiu of a procés more general. L'stress resultant dependrà tant del contingut observat as de la interpretació that el subjecte en faci.

3.3. Minority-Immersion Stress

La tercera modalitat és more immediata. El subjecte entra físicament en un espai determinat i percep that forma part of a minoria molt reduïda respecte de persones that identifica as a pertanyents a altres grups.

Aquí desapareix la distància reflexiva característica de la nostalgia i la mediació de la pantalla. L'experiència és: aquí — ara — jo. Pot arise a response corporal: vigilància, tensió, acceleració cardíaca, observació de les sortides, evitació, necessitat de marxar o perception de vulnerabilitat física.

Aquesta modalitat can denominar-se stress d'immersió minoritària. However, és imprescindible distingir between minoritization numèrica i perill físic. Trobar-se numèricament en minoria no constitutes by si mateix evidència de perill. La rationality de la response dependrà d'altres informacions: comportaments observables, conflictivitat de l'espai, hora, antecedents, possibilitat d'auxili o altres indicadors pertinents.

3.4. Autochthonous Minoritization Stress

La quarta modalitat deixa de ser purament episòdica. Una community historical can experimentar a reducció sostinguda of their pes demographic, lingüístic o cultural dins del territory with què manté a continuity historical.

Aleshores already no es tracta simplement that «avui he entrat en un lloc i m'he sentit minoria», sinó de «la meva community està esdevenint estructuralment minoritària al seu own territory». Quan aquesta minoritization es manifesta en proporcions demogràfiques, ús lingüístic, transmission intergeneracional o altres indicadors mesurables, is not only a sensació: can constituir un objective fact i mathematically

verifiable. Aquesta situació mereix un tractament diferenciat because els models clàssics de majority threat can resultar insuficients.

Una community can ser historicalment autòctona i simultàniament políticament subordinada, lingüísticament minoritzada, demographicament decreixent en termes relatius, territoryalment concentrada but localment minoritària, o institucionalment feble. Per tant, autòcton no equival necessàriament a majoritari, i majoritari historical no equival necessàriament a majoritari actual.

4. The Higher Degree: Perceived-Extinction Stress

Existeix still un cas more extrem en aquesta progressió de l'stress. El subjecte already no pensa only «el meu país està canviant», sinó «pot arribar un moment en què el meu people deixi d'existir as a people diferenciat». Això constitutes stress by extinction percebuda: a forma superior d'anxiety collective because allò that es percep en risc is not only la familiaritat del present, sinó la continuity mateixa del grup en el future.

La literatura sobre collective existential threat proporciona aquí un antecedent especialment important. Els models d'amenaça existencial collective distingeixen between destrucció física of a grup i anihilació simbòlica, entesa as la possibilitat that el grup perdi en el future la identitat that el fa recognoscible as el mateix grup.

L'extinction collective no requereix l'extinction física of the seus membres. Un people can continuar tenint descendents biològics mentre desapareixen progressivament their language, la transmission intergeneracional, les institutions pròpies, la identificació collective, la memòria compartida, les pràctiques culturals o la capacitat de reproduir-se socialment as a community diferenciada.

En termes conceptuals, l'stress d'extinction can entendre's as a funció de l'expectativa de continuity demographica, la vitalitat lingüística, la transmission intergeneracional, el suport institucional i la continuity de la identificació collective.

4.1. Stress from Powerlessness and Perceived Failure to Respond

L'stress can intensificar-se still more when a la perception d'invasió, minoritization o extinction s'hi afegeix la sensació d'powerlessness. El subjecte no only creu that el procés està avançant, sinó that el veu produir-se davant of the seus nassos i percep that la societat, les institutions o els actors polítics responsables no reaccionen de manera suficient by aturar-lo, modular-lo o corregir-ne els efectes.

En aquest cas, l'anxiety deixa de ser only temor davant a possible loss i incorpora a segona emoció: frustration by inaction percebuda. La fórmula psicològica seria, de manera simplificada, stress by amenaça more powerlessness more frustration. La manca de capacitat d'acció percebuda can fer that un mateix risc sigui viscut with a intensitat

molt superior, because el subjecte interpreta simultàniament that el procés és greu, visible i evitable, but that ningú with capacitat efectiva d'intervenció està actuant.

Aquesta dimensió és especialment important en fenòmens col·lectius: la sensació that "tothom ho veu but ningú no fa res" can transformar l'anxiety en indignació, desconfiança institucional o desesperança política. Com en les altres modalitats, la rationality d'aquesta perception has de contrastar empíricament: it is necessary to distingir between inaction real, response institucional insuficient, response existent but desconeguda, i perception d'inaction produïda by expectatives impossibles de satisfer.

5. Collective Continuity: Past, Present, and Future

Els treballs sobre collective self-continuity resulten especialment importants by a aquesta proposta. La identitat collective no consisteix únicament a pensar «nosaltres existim». Requereix poder establir a línia between grup past, grup present i grup future.

La community actual es percep as a continuació de generations anteriors i espera that generations futurees continuïn essent recognoscibles as a membres d'aquella mateixa community. Això allows reinterpretar la nostalgia: el past is not important only because fos millor o because el subjecte fos more jove. Funciona as a prova fenomenològica de continuity.

Quan la diferència between past i present és molt gran, apareix la pregunta implícita: «Si this ha canviat tant durant la meva vida, què quedarà després de dues generations més?» La nostalgia can transformar-se així en anxiety prospectiva. Però el mecanisme és more profund that a simple comparació sentimental. En condicions percebudes as a normals, els membres of a community tendeixen a donar by descomptada a certa continuity between past, present i future: les generations canvien, but el people continua essent reconeixible a través of a fil de transmission demographica, lingüística, cultural i simbòlica. Aquesta continuity funciona as a mena d'equilibrium historical implícit, l'estat esperable mentre no es produeixi cap ruptura extraordinària. Quan el subjecte percep that aquest link s'està trencant precisament en their temps, l'experiència can adquirir un sentit de catastrophe: no simplement «el món ha canviat», sinó «s'ha interromput la continuity that connectava les generations anteriors with les presents i les futurees». L'stress neix, aleshores, de la perception of a ruptura de l'ordre transgeneracional that abans semblava natural.

6. Catalonia and Minoritized Nations

Catalonia constitutes un cas especialment interessant by estudiar aquesta hipòtesi because se superposen diferents dimensions de minoritization.

No would be metodològicament correcte identificar automàticament only immigration recent i decline of Catalan: intervenenalso la relació català-castellà, les institutions, les preferències lingüístiques, la transmission familiar, les polítiques públiques i els processos d'integració lingüística of the newcomers. Però tampoc would be correcte excloure la demografia migratòria de l'anàlisi.

El cas català mostra a característica that els models pensats by a grans estats nació can passar by alt: a community nacional historical can experimentar simultàniament pressió of a language estatal molt more gran i l'arribada continuada de població that inicialment no parla la language territoryal.

La qüestió rellevant passa a ser la capacitat d'incorporació lingüística. Si els newcomers adopten progressivament la language territoryal, immigration i continuity nacional are not necessàriament contradictòries. Si, en canvi, la incorporació es produeix predominantment a través of a altra language more forta, la immigration can accelerar indirectament un procés preexistent de minoritization lingüística.

7. Ethnolinguistic Vitality and Risk of Extinction

La teoria de la ethnolinguistic vitality, desenvolupada by Giles, Bourhis i Taylor, ofereix instruments particularment adequats. La vitalitat of a grup depèn de factors as la demografia, l'estatus i el suport institucional. Posteriorment es desenvolupàalso el concepte de vitalitat subjective, és a dir, as perceben els membres del grup their own força relativa.

This distinction encaixa directament with la teoria proposada: la vitalitat objective i la vitalitat subjectivement percebuda are not idèntiques. L'anxiety d'extinction dependrà principalment de la segona, but their fonamentació racional dependrà de la relació between totes dues.

8. Intensity and Rationality Are Independent Dimensions

La intensitat de l'anxiety i their justificació empírica are not la mateixa variable. Podem distingir I, intensitat subjective, i F, empirical grounding.

Això produeix quatre situacions ideals: stress low with fonamentació baixa; stress low with fonamentació alta, that can indicar infravaloració del risc; stress alt with fonamentació baixa, compatible with anxiety exagerada; i stress alt with fonamentació alta, compatible with anxiety congruent with el risc.

Aquesta matriu evita dos reduccionismes oposats: pensar that si a persona sent invasió necessàriament existeix a invasió, o pensar that si a persona parla d'invasió their

experiència only can ser xenofòbia o paranoia. La response científica correcta és mesurar.

Matriu d'intensitat subjective i empirical grounding

	Fonamentació baixa	Fonamentació alta
Stress baix	Baixa preocupació / low risc percebut	Possible infraperception del risc
Stress alt	Possible anxiety sobredimensionada	Stress empíricament congruent

9. A General Model of Migration-Related Social Stress

Es proposes provisionalment that l'stress social migratori depengui de la magnitud del change demographic, la velocitat del canvi, la concentració territoryal, la loss de familiaritat, el grau de minoritization experimentada, la perception de seguretat i control i l'expectativa d'extinction o discontinuity futurea.

No totes les variables tenen el mateix pes en totes les modalitats. En l'stress nostàlgic dominarà la loss de familiaritat; en l'stress mediatitzat, la saliència of the episodis i their interpretació; en l'stress d'immersió minoritària, la minoritization i la perception de seguretat; en l'stress de minoritization estructural, el change demographic i la vitalitat del grup; i en l'stress existencial, l'expectativa de discontinuity futurea.

Això suggereix that allò that anomenem genèricament «sensació d'invasió» can ser en realitat el resultat final de mecanismes psicològics diferents.

10. From Nostalgia to Existential Anguish: An Intensity Scale

Les modalitats anteriors can ordenar-se, without afirmar that tota persona recorri necessàriament totes les fases, segons a escala aproximada: estranyament → nostalgia → anxiety → alerta situacional → minoritization percebuda → angoixa de discontinuity → por d'extinction.

La diferència between el primer i l'últim estadi és fonamental. La nostalgia diu: «Estic perdent el món that coneixia». L'anxiety existencial diu: «Potser els qui vindran després de mi already no podran pertànyer al mateix món». És el pas de la loss biogràfica a la possible loss transgeneracional.

11. The Paradox of Minoritized Nations

Les societats petites o minoritzades can ser analitzades mitjançant les mateixes categories that les grans majories estatals —majority threat, xenofòbia, resistència a la diversitat— still that their situació estructural sigui radicalment diferent.

Una community de centenars de milions de parlants with un estat own i a language internacional no afronta necessàriament el mateix risc de substitució that a community de pocs milions de parlants inserida en un espai lingüístic dominat by a language molt more gran.

Per això, a mateixa variació demographica can produir conseqüències molt diferents segons la vitalitat inicial. Com menor sigui la vitalitat inicial del grup, potencialment more gran can ser l'efecte of a mateix change extern sobre les seves expectatives de continuity. Això no converteix automàticament qualsevol temor en correcte; significa that el context de vulnerabilitat prèvia forma part de l'avaluació racional del risc.

12. Empirical Hypotheses

H1. Hipòtesi de velocitat. A igual proporció final d'immigration, els changes more ràpids generaran more stress social that els graduals.

H2. Hipòtesi de concentració. La concentració territoryal explicarà millor determinades formes d'stress that el percentatge migratori nacional.

H3. Hipòtesi de familiaritat. La distància percebuda between el paisatge social recordat i l'actual predirà nostalgia i estranyament.

H4. Hipòtesi d'immersió. La minoritization situacional produirà respostes fisiològiques i perceptives more intenses that l'exposició equivalent mitjançant mitjans de comunicació.

H5. Hipòtesi de vulnerabilitat prèvia. L'anxiety serà superior between membres de communitys with low ethnolinguistic vitality objective.

H6. Hipòtesi de continuity. La perception that el own grup podria deixar d'existir as a community differentiated serà un predictor d'stress superior a la simple perception d'augment de diversitat.

H7. Hipòtesi de congruència. La correspondència between vitalitat subjective i indicadors objectius permetrà distingir anxiety demographica empíricament fundada d'anxiety desproporcionada.

13. Measurement Proposal: From Theory to Operationalization

Per convertir el model en a proposta empíricament contrastable, this paper introdueix dues escales preliminars: l'Escala d'Stress Social Migratori (EESM) i l'Escala d'Stress

d'Extinció (EEX). No es presenten as a instruments already validats, sinó as a propostes originals that haurien de sotmetre's a validació psicomètrica, anàlisi factorial, consistència interna, validesa convergent i discriminant, i proves interculturals.

L'EESM pretén measure la intensitat subjective de les diferents modalitats descrites: loss de familiaritat, stress vicari o mediatitzat, immersió minoritària, minoritization estructural i loss de control. L'EEX mesura específicament l'anxiety vinculada a la possible discontinuity futurea del grup.

Les escales subjectives no determinen by si mateixes si la perception és correcta. Per this s'han de contrastar with a Escala o Índex de Fonamentació Objectiva construït with data externes: evolució demographica, concentració territoryal, transmission lingüística, ús by cohorts, incorporació lingüística of the newcomers, suport institucional i altres indicadors pertinents.

Aquesta arquitectura allows mantenir separades dues preguntes: quina intensitat té l'stress i fins a quin punt la situació that el motiva és empíricament constatable.

14. Normative Implications

Reconèixer l'existència d'aquest stress no implica legitimar qualsevol conducta that se'n derivi. Una emoció can ser comprensible without justificar agressions, discriminació o atribució de culpabilitat individual a persones simplement by their procedència.

Però el principi contrarialso és necessari: condemnar determinades respostes no obliga a negar el fenomen that les origina. Una política pública that vulgui reduir l'anxiety social ha de poder preguntar-se by la velocitat of the canvis, la concentració territoryal, la capacitat of the serveis públics, la integració lingüística, la confiança institucional i la perception de control democràtic.

En communitys minoritzades it is necessary to afegir-hi a qüestió particularment important: la capacitat de convertir els newcomers en nous transmissors de la community receptora, en comptes de situar-los permanentment fora d'aquesta. El nouvingut no ha de ser necessàriament l'antagonista de la continuity nacional. Pot convertir-se en part d'aquesta continuity. La variable crítica és la incorporació.

15. Conclusion

La immigration massiva can ser estudiada econòmicament, jurídicament i demographicament. Peròalso transforma l'experiència subjective del territory.

This paper ha proposat denominar síndrome d'stress social by immigration massiva o perceived invasion el conjunt de respostes that can arise when a població percep that their entorn demographic, lingüístic, cultural o normatiu canvia with gran intensitat.

S’han distingit quatre manifestacions principals: stress retrospectiu i solastàlgic; stress vicari o mediatitzat; stress d’immersió minoritària; i stress de minoritization autòctona. Per damunt d’aquestes apareix a cinquena dimensió qualitativament more profunda: l’stress by extinction percebuda.

En aquest últim cas, allò that està en joc already is not únicament la familiaritat del present, sinó la possibilitat del future. La pregunta deixa de ser «Reconec still el lloc on visc?» i es converteix en «Continuarà existint el meu people as a community recognoscible després de mi?»

La tesi epistemològica central és that a perception d’extinction can ser falsa, exagerada o correcta. El fet that sigui percebuda explica l’stress; la comparació with data objectives determina fins a quin punt està fonamentada. Això obliga a separar dues preguntes: què sent a community i què li està passant realment.

Appendix A. Preliminary Migration-Related Social Stress Scale (EESM)

Instrument proposat by a recerca. Resposta recomanada: Likert scale de 1 («strongly disagree») a 7 («strongly agree»). Els items marcats [R] s’han de recodificar inversament. Aquesta versió és conceptual i no has been validada psicomètricament.

A. Pèrdua de familiaritat i stress retrospectiu

1. El meu entorn social em resulta less familiar that anys enrere.

2. Quan comparo el lloc on visc with el that recordo, sento a loss important.

3. Els changes demographics del meu entorn em generen nostalgia.

4. [R] Malgrat els changes demographics, continuo reconeixent plenament el meu entorn as a propi.

B. Stress vicari o mediatitzat

5. Determinats episodis migratoris that observo als mitjans em generen a sensació intensa de descontrol.

6. Les imatges d’arribades massives em provoquen anxiety still that no les visqui directament.

7. Quan veig episodis d’aquest tipus, em preocupa that siguin indicadors of a procés more ampli.

8. [R] Els episodis migratoris that veig als mitjans rarament afecten la meva sensació de seguretat o continuity.

C. Stress d'immersió minoritària

9. Quan em trobo en a minoria molt reduïda en un espai concret, augmenta el meu nivell d'alerta.

10. En determinats espais on em percebo fortament minoritzat, sento vulnerabilitat física.

11. En aquestes situacions observo more les persones, les sortides o el meu entorn immediat.

12. [R] Sentir-me numèricament minoritari en un espai concret no modifica gens el meu nivell d'alerta.

D. Minorització estructural

13. Em preocupa that la community historical del territory perdi pes relatiu de manera sostinguda.

14. Percebo that la meva community és minoritària o camina cap a la minoritization en alguns domains rellevants.

15. La velocitat del change demographic em preocupa more that la diversitat by si mateixa.

16. Em preocupa that determinats espais deixin de tenir la community historical as a referència cultural principal.

E. Control i capacitat d'adaptació

17. Sento that la societat té poc control sobre la velocitat of the changes demographics.

18. Em preocupa that les institutions no tinguin capacitat suficient by absorbir o ordenar aquests canvis.

19. La sensació de no poder influir democràticament en aquests processos augmenta el meu stress.

20. [R] Considero that les institutions gestionen el change demographic with un nivell de control suficient.

Puntuació: es recomana calcular a mean global i, sobretot, a mean by subescala. Una score high indica more intensitat subjective d'stress, no more risc objectiu ni more rationality de la perception.

Appendix B. Preliminary Extinction Stress Scale (EEX)

L'EEX mesura específicament l'anxiety davant la possible discontinuity futurea de la own community nacional, cultural o etnolingüística. Resposta recomanada: Likert 1–7. Els

items [R] són inversos. No és a escala clínica ni a escala validada; és a proposta teòrica by a posterior validació.

A. Continuïtat collective futurea

1. Em preocupa that la meva community deixi d'existir as a grup clarament recognoscible en el future.

2. Tinc la sensació that la continuity del meu people between generations està amenaçada.

3. Em genera anxiety pensar que, en unes generations, la meva community pugui existir only as a record historical.

4. [R] Confio that la meva community continuarà existint with a identitat differentiated durant moltes generations.

B. Continuïtat lingüística i cultural

5. Em preocupa that la language own deixi de transmetre's normalment between generations.

6. Em preocupa that els descendents de la community mantinguin el territory but perdin la language o la cultura that els connecta with les generations anteriors.

7. La loss d'usos socials de la language em fa pensar en a possible discontinuity collective.

8. [R] Considero assegurada la transmission futurea of the elements culturals essencials de la meva community.

C. Continuïtat demographica i incorporació

9. Em preocupa that el pes demographic relatiu de la meva community disminueixi fins a dificultar-ne la reproducció social.

10. Em preocupa that els processos d'incorporació of the newcomers no reforcin prou la continuity lingüística o cultural de la community receptora.

11. Quan observo l'evolució demographica, penso en les conseqüències that can tenir by a la supervivència futurea del grup.

12. [R] Crec that els changes demographics actuals no afectaran de manera significativa la continuity futurea de la meva community.

D. Continuïtat institucional i territoryal

13. Em preocupa that les institutions pròpies siguin insuficients by garantir la continuity cultural del grup.

14. Em preocupa that la community perdi la capacitat de definir les normes culturals o lingüístiques of their own territory.

15. La possibilitat de ser estructuralment minoritari al territory historical em genera anxiety.

16. [R] Considero that la posició institucional i territoryal de la meva community garanteix suficientment their continuity.

E. Afectació emocional existencial

17. Pensar en la possible desaparició cultural del meu people em produeix a emoció more intensa that altres changes socials.

18. La possibilitat that les generations futurees already no es reconeguin as a part del mateix people em genera angoixa.

19. Sento that la possible discontinuity del grup afecta la meva own identitat personal.

20. [R] Encara that la meva community desaparegués as a identitat diferenciada, this m'afectaria poc emocionalment.

Càlcul preliminar: EEX = mean of the items 1–20 després de recodificar els items inversos. També s'han de conservar les cinc puntuacions de subescala. Una EEX high significa stress d'extinction percebut alt; no implica by si sola that l'extinction o minoritization sigui objectivement probable.

Appendix C. Empirical Grounding Index and Congruence Matrix

Per evitar confondre emoció with diagnòstic de la realitat, l'EESM i l'EEX s'han de contrastar with indicadors externs. Es proposes un Índex de Fonamentació Empírica (IFE), adaptable a cada community i territory.

1. Velocitat del change demographic relatiu.

2. Concentració territoryal i diferències between escala nacional, municipal i de barri.

3. Evolució by cohorts d'edat.

4. Transmissió lingüística intergeneracional.

5. Ús habitual i ús social de la language pròpia.

6. Capacitat d'incorporació lingüística i cultural of the newcomers.

7. Evolució de la identificació collective.

8. Suport institucional i presència de la language o cultura en educació, administració, mitjans i economia.

9. Indicadors de segregació residencial o educativa when siguin pertinents.

10. Indicadors específics de seguretat only when es vulgui estudiar l'stress d'immersió i sempre separant-los de la mera composició demographica.

Interpretive Matrix

	Fonamentació baixa	Fonamentació alta
Stress baix	Baixa preocupació / low risc percebut	Possible infraperception del risc
Stress alt	Possible anxiety sobredimensionada	Stress empíricament congruent

Appendix D. Notes for Future Validation

Les escales EESM i EEX són propostes originals d'this paper i no s'han de presentar as a instruments clínics o psicomètrics validats.

Una validació adequada requeriria entrevistes cognitives prèvies, estudi pilot, anàlisi factorial exploratòria i confirmatòria, consistència interna, test-retest i validesa convergent i discriminant.

Caldria comprovar that l'EEX discrimina between anxiety general, nostalgia, identificació nacional, amenaça simbòlica i perception específica de discontinuity collective.

Seria especialment valuós comparar communitys with vitalitat objective molt diferent by comprovar si la relació between EEX i IFE varia segons el context.

Els items d'immersió minoritària s'han d'analitzar separant estrictament composició demographica, perception subjective de vulnerabilitat i indicadors objectius de risc o conflictivitat.

Core References

Albrecht, G. et al. (2007). Solastalgia: The Distress Caused by Environmental Change. Australasian Psychiatry, 15(S1), S95–S98.

Berry, J. W. (1997). Immigration, Acculturation, and Adaptation. Applied Psychology, 46(1), 5–34.

Bourhis, R. Y., Giles, H., & Rosenthal, D. (1981). Notes on the Construction of a 'Subjective Vitality Questionnaire' for Ethnolinguistic Groups. Journal of Multilingual and Multicultural Development, 2(2), 145–155.

Craig, M. A., & Richeson, J. A. (2014). On the Precipice of a 'Majority-Minority' America: Perceived Status Threat From the Racial Demographic Shift Affects White Americans' Political Ideology. Psychological Science, 25(6), 1189–1197.

Eisenbruch, M. (1991). From Post-Traumatic Stress Disorder to Cultural Bereavement: Diagnosis of Southeast Asian Refugees. Social Science & Medicine, 33(6), 673–680.

Giles, H., Bourhis, R. Y., & Taylor, D. M. (1977). Towards a Theory of Language in Ethnic Group Relations. In H. Giles (Ed.), Language, Ethnicity and Intergroup Relations. Academic Press.

Hopkins, D. J. (2010). Politicized Places: Explaining Where and When Immigrants Provoke Local Opposition. American Political Science Review, 104(1), 40–60.

Orgad, L. (2015). The Cultural Defense of Nations: A Liberal Theory of Majority Rights. Oxford University Press.

Putnam, R. D. (2007). E Pluribus Unum: Diversity and Community in the Twenty-first Century. Scandinavian Political Studies, 30(2), 137–174.

Sani, F., Herrera, M., & Bowe, M. (2009). Perceived Collective Continuity and Ingroup Identification as Defence Against Death Awareness. Journal of Experimental Social Psychology, 45(1), 242–245.

Smeekes, A., & Verkuyten, M. (2013). Collective Self-Continuity, Group Identification and In-Group Defense. Journal of Experimental Social Psychology, 49(6), 984–994.

Stephan, W. G., Renfro, C. L., Esses, V. M., Stephan, C. W., & Martin, T. (2005). The Effects of Feeling Threatened on Attitudes Toward Immigrants. International Journal of Intercultural Relations, 29(1), 1–19.

Vertovec, S. (2007). Super-Diversity and Its Implications. Ethnic and Racial Studies, 30(6), 1024–1054.